

Quan els pobles es donen les mans

Cap persona, poble o país pot viure totalment aïllat dels altres, i si bé hi han pobles que han començat sols, ben aviat han sentit la necessitat d'obrir les seves fronteres, sia per comerç, cultura, etc.

Santa Eulàlia de Ronçana formà part durant bastants segles d'un lligam de pobles: el terme de Montbui que pertanyia al Comtat de Barcelona.

Segons sembla, la reconquesta del Comtat barceloní, s'aconseguí a finals del segle IX, concretament l'any 878, pel Comte Guiffrè el Pilós.

El sistema social establert era el de feudalisme, i com sigui que el senyor feudal disfrutava d'una independència política, tractava els seus vasalls com a semi-esclaus, el que, d'altra banda, suposava un progrés molt lent de la cultura, i així, mentre a finals dels segle XII s'iniciava ja l'arquitectura d'estil gòtic en les poblacions, en els medis rurals es manté encara l'estil romànic durant el segle XIII.

Un document important de l'any 1359 ens parla de l'existència de 38 focs o llars a Sta. Eulàlia de Ronçana, essent el lloc més poblat dels que formaven la Baronia de Montbui (Sant Feliu de Codines en tenia tant sols 35).

La Baronia no sempre depenia d'un senyor feudal sinó que a vegades estava directament sota jurisdicció reial, i en aquestes ocasions la població disfrutava de major llibertat.

L'any 1490, la Baronia passa a la jurisdicció del Consell de Cent de Barcelona, i això va suposar un progrés social i polític.

El mitjà de vida essencial era l'agricultura. El conreu es feia amb procediments primitius i els fruits aconseguits eren escassos.

El tribut que cada parròquia pagava a la Baronia, no es feia periòdicament, sinó quan les circumstàncies ho exigien. La distribució es feia d'acord amb les condicions econòmiques de cada parròquia. Un document del 1635 ens parla del pagament fet per les diverses parròquies, en el qual van correspondre 44 lliures i 12 sous a Sta. Eulàlia, seguit per Llissà de Munt amb 39 lliures.

En el segle XVII, regna la inseguretats per una plaga de bandolers. L'any 1626 era hostaler de Sta. Eulàlia en Salvador Coromines. El 24 de desembre del mateix any va ésser robat i assassinat, reconeguent-se a Francesc i Miquel Margarit, caps de quadrilla de bandolers, com autors del robatori i mort de l'hostaler.

En la segona meitat del segle XVII, la guerra dels Segadors provoca importants pèrdues de tota mena al país i repercuteix també a la Baronia, si bé pel fet de tenir poblacions no gaire importants, els seus habitants poden viure bastant al marge d'aquella guerra.

La pesta negra del 1651, tampoc afecta gaire a la comarca de la Baronia de Montbui.